

Ви сте

зли,

Господине

Крезо!

Илустрације: Енди Стентон
Дејвид Тезимен

Приче из Ламоник Бибера

Превела
Дијана Радиновић

Naslov originala

Andy Stanton

YOU'RE A BAD MAN, MR GUM!

Original English language edition first published in 2006
under the title **You're a Bad Man, Mr Gum!** by Egmont UK
Limited, 239 Kensington High Street, London W8 6SA

Text copyright © 2006 Andy Stanton

Illustration copyright © 2006 David Tazzyman

Translation copyright © 2009 za srpsko izdanje, LAGUNA

У знак сећања на Сема.

Садржај:

Башта господина Кресе	9
Огромна громада од пса	22
Господин Кресе кује грозне планове, какав је и сам	40
Господин Кресе пије чај	59
Џеми Греми Леми...	60
Господин Кресе даје своја срца	78
Петко О'Лири	91
Нешто се догађа	104
Поли и Петко возе се у град	119
Џејкови најтежи тренуци	137
Како се све завршило	153

Прво поглавље

Башта господиња Крезе

Господин Креза је био грозан старац са риђом брадом и два закрвављена ока што су зурила у вас попут хоботнице склупчане у злој пећини. Био је прави ужас који је мрзео децу, животиње, забаву и кувани кукуруз. Волео је само да по цео дан дрема у кревету, да се осами и мршти на све.

Спавао је и мрштио се и чачкао нос па јео слине. Већина житеља Ламоник Бибера избегавала га је, а деца су га се ужасавала. Мајке би им рекле: „Иди да спаваш кад ти се каже, иначе ће господин Креза доћи, па ће се извикати на твоје играчке и убалавиће ти књиге!“ То је обично палило.

Господин Креза је живео у огромној, велелепној кући у центру града. Заправо и није била баш велелепна, пошто ју је он претворио у одвратни свињац.

Собе су му биле препуне крша и кутија од пице. Празне боце млека лежале су посвуда попут војника рањених у бици с млеком, а било је ту и старих новина од пре много, много година са оваквим насловима:

ВИКИНЗИ НАПАДАЈУ БРИТАНИЈУ

или

ДАНАС ИЗУМЉЕНЕ

ПРВЕ НОВИНЕ НА СВЕТУ

У кухињским креденцима живели су инсекти, и то не само мали инсекти већ и они огромни што су имали лица, имена и послове.

Спаваћа соба господина Крезе била је права грозомора. У плакару је било толико буђи и старог сира да готово и није било места за његову одећу, коју су сву изјели мољци, а кревет никад није намештен. (Не мислим на то како јорган никад није навучен. Хоћу да кажем да кревет никад није био чак ни НАПРАВЉЕН! Господин Креза није се никад помучио да га састави.

Само је побацао све дрвене делове на под и бацио душек преко тога.) На прозорима су била полупана нека окна, а прастари тепих био је боје несреће и смрдео је на клозет. Углавном, могао бих сад цео дан да вам причам о кући господина Крезе, али мислим да вам је већ све јасно. Господин Креза је био прави правцати лењи-вац и није се бактао уређивањем нити чишћењем нити прањем зуба, ни својих а богами ни туђих, кад смо код тога.

А Л И

(као што видите, ово је једно велико али), увек се брижљиво старао да му башта буде уредна. У ствари, господин Креза толико је неговао своју башту да је то била најлепша, најзеленија, најцветнија, најбаштованскија башта у целом Ламоник Биберу. Ево колико је задивљујућа била:

**Замислиће један број
од један до десет.**

**Пмножиће
што са ње.**

**Догађће шири
стошине његесет.**

Огузмиће једанаесет.

**Одбациће све
ше бројеве.**

**Саг замислиће
претивну башту.**

